

IZVOD IZ ZAPISNIKA

Sa 15. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Čl. 48. st. 3.

Može li se radi pokrića troškova proizvoda „Aptamil pregomin allergy digestiv“, koji služi kao nadopuna prehrani djetetu alergičaru, odobriti povrat novaca za oba roditelja koji su službenici Ministarstva?

Proizvod je odobren od specijalista dermatovenerologa, a Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje ga pokriva u određenom iznosu. Podnesena su dva zahtjeva od oba roditelja, za isto dijete, za iste limenke proizvoda u istom vremenskom razdoblju. Za povrat novaca nadoplata za jedan proizvod iznosi 35,15 kuna. Ukupan traženi iznos za pet limenki proizvoda, koliko je odobreno, iznosi 175,77kn. Dakle, u opisanom slučaju Ministarstvo bi isplatilo 2x175,77kn.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 6/48.

Odredbom članka 48. Kolektivnog ugovora ugovoreno je pravo službenika i namještenika na pomoć. Stavkom 3. navedenog članka je ugovoreno pravo na naknadu troška radi pokrića troškova liječenja, odnosno pokrića troškova prilikom nabave medicinskih pomagala.

Posebna vrsta hrane ne smatra se lijekom odnosno medicinskim pomagalom za koje bi službenik i namještenik ostvarivao pravo na pomoć iz navedenog članka Kolektivnog ugovora.

Čl. 50. st. 1. i 2.

Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora dala je slijedeća tumačenja:

1. Tumačenje br. 8/56 od 26. rujna 2014. godine, kojim je utvrđeno:

„Terenski rad ne ovisi o vrsti ili specifičnosti poslova radnog mjesta na koje je službenik ili namještenik raspoređen, odnosno da li je uobičajeno da se takvi poslovi obavljaju na terenu. Stoga se pravo na terenski dodatak može ostvariti i za povremeno obavljanje poslova izvan stalnog mjesta rada i izvan mjesta stalnog boravka, pod uvjetima iz članka 56. Kolektivnog ugovora.“;

2. Tumačenje br. 20/56 od 30. svibnja 2016. godine, kojim je utvrđeno:

„Ako sukladno Pravilniku o unutarnjem redu i nadležnosti područnog ureda službenik u okviru poslova svog radnog mjesta redovito obavlja poslove nadzora na području cijelog teritorija tog područnog ureda, službeniku ne pripada pravo na terenski dodatak za tako obavljene poslove“; te

3. Tumačenje br. 22/56 od 11. studenog 2016. godine, kojim je utvrđeno:

„Pravo na terenski dodatak nije uvjetovano udaljenošću mjesta u koje se službenik upućuje od stalnog mjesta rada, odnosno nije uvjetovano time radi li se o oporezivom ili neoporezivom primitku u smislu Pravilnika o porezu na dohodak.“

Ostvaruju li pravo na dodatak za rad na terenu policijski službenici koji su raspoređeni na radno mjesto policijskog službenika za zaštitu granice u Policijskoj postaji Krapina, s prebivalištem u Općini Đurmanec (mjesta Đurmanec i Donji Macelj), kojima je naloženo obavljanje poslova radnog mjesta za graničnu kontrolu u Postaji granične policije Macelj, a koji su navedene poslove u sklopu iste postaje obavljali na Stalnim graničnim prijelazima za međunarodni promet - Hum na Sutli i Lupinjak?

Ukazujemo da se radi o slučajevima gdje se prebivalište službenika i sjedište ustrojstvene jedinice u kojoj obavlja naložene mu poslove nalaze u istoj općini, koja ujedno ulazi u

postajno područje ustrojstvene jedinice u kojoj je raspoređen, dok se područje ustrojstvene jedinice na kojem stvarno obavlja naložene poslove nalazi izvan mjesta njegova prebivališta i postajnog područja ustrojstvene jedinice u kojoj je raspoređen prema Uredbi o područjima, sjedištima, vrstama i kategorijama policijskih uprava i policijskih postaja („Narodne novine“, br. 117/11, 50/14, 32/15, 11/17 i 66/18).

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 3/50.

Obzirom da se u navedenom slučaju ispunjena oba uvjeta iz članka 50. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike (rad izvan samog mjesta rada odnosno područja u kojem obavlja poslove radnog mjesta na koje je raspoređen i izvan mjesta stanovanja), navedeni službenik ostvaruje pravo na terenski dodatak za svaki dan u kojem je na terenu proveo najmanje 8 sati.

Čl. 38. st. 14.

Kao policijski službenik postaje granične policije u kojoj je rad organiziran u turnusu, gotovo redovno svaki mjesec dolazi do razlike u fondu mjesečnih sati između redovnog rada i onog stvarno odradenog. Na taj se način, uglavnom, pojavljuje određeni višak sati koji bi, zapravo, predstavljao prekovremeni rad. Kako poslodavac ne bi isplaćivao naknadu za tako ostvareni prekovremeni rad, praksa je da nam se na početku svakog mjeseca izračuna koliki je višak sati te nam se isti nadoknadi na način da nam se skрати radno vrijeme u pojedinoj smjeni ili da nam se dade slobodni dan (ovisno o tome koliko iznosi taj višak sati), i to u omjeru 1:1, dakle, za svaki sat koji bi predstavljao prekovremeni rad, skрати nam se radno vrijeme za 1 sat.

Primjerice, ako nam se u mjesecu veljači pojavi višak od 4 sata, u tom mjesecu nam se u jednoj smjeni skraćuje radno vrijeme za ta 4 sata.

Zanima me da li je takva praksa ispravna i ima li uporište u zakonu, pogotovo ako se uzme u obzir da se takav višak sati pojavljuje kao posljedica rada u turnusu, rada vikendom, noćnim radom kao i blagdanima, ili bi se u ovom slučaju na policijske službenike trebala primjenjivati odredba iz članka 38. stavka 14. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, odnosno da nam se višak sati obračunava u omjeru 1:1,5?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 7/38 od 14. lipnja 2018. godine.

Čl. 48. st. 1. al. 1.

Tumačenjem Zajedničke komisije br. 6/54 za primjenu članka 54. stavka 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 104/13, 150/13, 153/13, 71/16 i 123/16) navodi se da ako je navedenom službeniku i namješteniku bila isplaćena pomoć za bolovanje duže od 90 dana za prethodnu godinu, pravo na pomoć za bolovanje duže od 90 dana u tekućoj godini ostvarit će tek kada ispuni uvjet da je u tekućoj godini bio na bolovanju dužem od 90 dana.

Službenica ovog suda podnijela je zahtjev 17. siječnja 2019. godine za isplatu pomoći za bolovanje duže od 90 dana temeljem odredbe članka 48. stavka 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17, 12/18 i 2/19 - Dodatak I.).

Imenovanoj službenici je 17. listopada 2017. godine isplaćena pomoć za bolovanje duže od 90 dana (od 1. lipnja do 11. rujna 2017. godine).

Dana 9. listopada 2017. godine službenica je započela bolovanje do 9. siječnja 2018. godine.

Molimo mišljenje ima li službenica u konkretnom slučaju pravo na pomoć za bolovanje duže od 90 dana?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 7/48.

Službenik i namještenik ostvaruje pravo na pomoć za bolovanje duže od 90 dana, jednom godišnje u visini jedne proračunske osnovice. Za ostvarivanje toga prava potreban je kontinuitet u vremenskom trajanju bolovanja, pri čemu se u slučaju

bolovanja započetog u prethodnoj godini, zbraja vrijeme bolovanja iz prethodne i tekuće godine.

Međutim, ako je službeniku i namješteniku bila isplaćena pomoć za bolovanje duže od 90 dana za prethodnu godinu, pravo na navedenu pomoć u tekućoj godini ostvarit će tek kada se ispuni uvjet bolovanja dužeg od 90 dana u tekućoj kalendarskoj godini.

Čl. 38.

Člankom 38. stavkom 5. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17) propisano je da će se osnovna plaća uvećati:

– ako službenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti za 8%,

– ako službenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti za 15%,

ako znanstveni stupanj nije uvjet za radno mjesto na kojem službenik radi i ako je znanstveni stupanj u funkciji poslova radnog mjesta na kojem službenik radi.

Tumačenje Zajedničke komisije br. 2/38 od 7. veljače 2018. godine glasi:

U skladu s Izmenama Kolektivnog ugovora od 1. veljače 2018. godine, odredbom članka 38. stavka 5. nisu više propisani dodatni uvjeti za uvećanje plaće magistru, odnosno doktoru znanosti.

Da li iz gore navedenog tumačenja proizlazi kako se magisterij znanosti smatra dodatnim uvjetom, odnosno, znači li da kao magistar struke imam pravo na povišicu od 8%?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 12/38 od 22. veljače 2019. godine i daje dodatno tumačenje:

Tumačenje br. 13/38.

Magistar struke nije magistar znanosti te se s te osnove ne može steći pravo na uvećanje plaće iz članka 38. stavka 5. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike.

Čl. 19.

Tumačenjem 1/19 od 7. veljače 2018. godine dali ste tumačenje za određivanje osnovice za izračun godišnjeg odmora.

Primjenjuje li se za ovlaštene službene osobe Ministarstva pravosuđa, Uprave za zatvorski sustav i probaciju, tj. državne službenike koji su raspoređeni na radna mjesta s posebnim uvjetima rada osnovica za izračun godišnjeg odmora od četiri tjedna ili pet tjedana?

Pitanje postavljamo s obzirom da je odredbom članka 77. Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14 i 127/17) propisano da radnik ima za svaku kalendarsku godinu pravo na godišnji odmor od najmanje četiri tjedna, a maloljetnik i radnik koji radi na poslovima na kojima, uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi radnika od štetnih utjecaja u trajanju od najmanje pet tjedana.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći odgovor:

Komisija u cijelosti ostaje kod tumačenja br. 2/19 od 23. svibnja 2018. godine.

Zakon o radu ne propisuje osnovicu za izračun broja dana godišnjeg odmora, već određuje minimalno trajanje godišnjeg odmora uz povoljnije određivanje u odnosu na maloljetne radnike i radnike koji rade na poslovima na kojima, uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi ih od štetnih utjecaja.

Čl. 81.-94.

Pojedine policijske uprave, odnosno ustrojstvene jedinice unutar Ministarstva unutarnjih poslova različito tumače odredbe Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“, br. 112/17 i 12/18) u dijelu rada i prava sindikata koji djeluju unutar državne službe, posebice u primjeni odredbi članaka 80.-94.

Obzirom da su drugi sindikati pri državnoj službi ustrojeni unutar Ministarstva financija (sindikati carine i sindikat Porezne uprave), Ministarstva obrane (sindikat koji djeluje pri Hrvatskoj vojsci), Ministarstva pravosuđa (Sindikat pravosudne policije), sindikati koji djeluju pri Ministarstvu rada i mirovinskoga sustava, redovno uživaju prava i obveze iz predmetnog kolektivnog ugovora. Stoga vas pozivamo da nam protumačite predmetne članke

u dijelu prava i obveza sindikalnih povjerenika i njihovih članova koji su zaposleni u Ministarstvu unutarnjih poslova, u odnosu na primjenu istih prava koja konzumiraju drugi sindikati u drugim ministarstvima.

Sukladno Zakonu o radu („Narodne novine“, br. 93/14 i 127/17) određeni broj zaposlenika može osnovati sindikat, kako bi zastupali interese svojih članova i zaposlenika (državnih službenika). Nadalje, Zakonom o udrugama („Narodne novine“, br. 74/14 i 70/17) propisan je način i procedura osnivanja sindikata, organizacija rada i obveze sukladno odredbama prisilnih propisa.

Shodno navedenom, sindikat je u obvezi voditi poslovne knjige, podnositi izvješća o radu, sazivati godišnju skupštinu sindikata te donositi odluke na tim skupštinama i slično, a što podrazumijeva za te dane oslobađanje od rada uz naknadu plaće za članove središnjeg odbora - skupštine sindikata (sindikalne povjerenike), bez čijih odluka sindikat ne može funkcionirati. Osim toga, poslodavac povremeno saziva radne sastanke sindikata koji djeluju kod određenog poslodavca i na koje se predstavnici sindikata redovito odazivaju, a što podrazumijeva poštivanje predmetnog kolektivnog ugovora i zastupanje članova sindikata pred disciplinskim sudom.

Međutim, očito je kako Ministarstvo unutarnjih poslova u većem dijelu diskriminira prava određenog broja sindikata koji djeluju u tom ministarstvu, uskraćujući im sva prava koja im pripadaju temeljem Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike iz razloga što prema tumačenju tog ministarstva nisu reprezentativni sindikati, unatoč činjenici što je Zakon o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata („Narodne novine“, br. 93/14 i 26/15) propisao da samo sindikati koji su reprezentativni kod određenog poslodavca mogu pregovarati o sklapanju ili izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Dakle, obveze i prava iz Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ne primjenjuju se na članove nereprezentativnih sindikata, što je suludo, zbog čega je Nacionalni sindikat policije Ministarstva unutarnjih poslova nesporno stavljen u nepovoljniji i diskriminirajući položaj u svom radu i u odnosu pružanja zaštite i prava svojih članova.

Tražimo donošenje odluke po našem prijedlogu za tumačenje unutar roka od 30 dana, sukladno Zakonu o općem upravnom postupku.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeći odgovor:

Prema članku 101. stavak 5. i 6. Zajednička komisija je ovlaštena odgovarati samo na upite ugovornih strana te službenika i namještenika (podnesenih putem popunjenog obrasca koji je sastavni dio Kolektivnog ugovora). Kako Nacionalni sindikat policije nije jedna od ugovornih strana niti je službenik i namještenik nismo ovlašteni uzeti u razmatranje upit.

Čl. 38. st. 1.

U slučaju da je rad organiziran od ponedjeljka do petka, da li je ispravno prekovremeni rad (primjerice, subotom, nedjeljom ili na blagdan) isplaćivati na način da se osnovna plaća uvećava npr. za rad subotom 75% (prekovremeni rad 50% + rad subotom 25%), nedjeljom 85% (prekovremeni rad 50% + rad subotom 35%) i blagdanom 200% (prekovremeni rad 50% + rad blagdanom 150%)?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 5/38 od 23. svibnja 2018. godine.

Čl. 26.-29.

Dana 27. srpnja 2016. godine privremeno sam udaljen od dužnosti radi pokrenutog disciplinskog postupka bez da sam koristio godišnji odmor za tekuću godinu. U rješenju o udaljenju poslodavac je naveo kako udaljenje traje do okončanja postupka, da mi za to vrijeme miruje radno-pravni status te mi je određena visina plaće.

Nakon provedenog disciplinskog postupka dana 13. listopada 2017. godine vratio sam se na posao te sam u namjeri reguliranja prava na neiskorišteni godišnji odmor dana 3. prosinca

2017. godine uputio zahtjev za rješavanjem navedenog problema nadležnoj Upravi za pravne poslove i ljudske potencijale MUP-a. Međutim, dobio sam odgovor da se ne može udovoljiti mojem zahtjevu. S obzirom da taj odgovor nije sadržavao bitna svojstva pismena kojim se rješava navedeno pitanje, ponovo sam se obratio navedenoj Upravi te sam dobio odluku temeljem koje se ne odobrava moj zahtjev. U spornoj odluci poslodavac se pozvao na Zakon o radu, Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike te tumačenja Zajedničke komisije.

Kako držim da je poslodavac donio odluku neutemeljenu na citiranim propisima, odnosno da mi je isti morao omogućiti korištenje godišnjeg odmora do kraja 2017. godine ili isplatiti naknadu, molim tumačenje nastale situacije, odnosno da li sam godišnji odmor iz 2016. godine morao koristiti do kraja 2017. godine, kako to predviđa tumačenje Zajedničke komisije br. 2/26 od 19. ožujka 2015. godine?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/23 od 2. listopada 2018. godine.

Čl. 14.

S obzirom na odredbu članka 14. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, zanima me da li vrijede ista pravila kao i kod tumačenja članka prethodnog Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike?

- Tumačenje od 23. travnja 2013. godine:

Državnom službeniku i namješteniku čija je narav službe (posla) takva da mora raditi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom, odnosno zakonom predviđenim neradnim danom, pripada pravo na naknadu plaće za godišnji odmor u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene mu u prethodna tri mjeseca.

- Tumačenje od 21. listopada 2016. godine:

Za obračun naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora u slučaju kada službenik ili namještenik u prethodna tri mjeseca u bilo kojem razdoblju u ta tri mjeseca nije ostvario plaću već naknadu plaće, za potonje razdoblje uzima se plaća koju bi ostvario da je radio u redovnom radnom vremenu (plaća iz čl. 41. Kolektivnog ugovora, bez dodataka iz čl. 44.).

- Tumačenje od 13. travnja 2017. godine:

U vezi primjene prava iz članka 14. stavka 2. bitna je narav posla - tj. da li je uobičajeno da službenik ili namještenik radi prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom. Ako službenik ili namještenik samo iznimno radi na taj način ne ostvaruje pravo iz članka 14. stavka 2., pri čemu nije odlučno da li je službenik ili namještenik radio prekovremeno ili noću ili nedjeljom ili blagdanom odnosno zakonom predviđenim neradnim danom temeljem naloga poslodavca ili vlastite suglasnosti ili zahtjeva.

Također, zanima me da li u računanje prosjeka godišnjeg odmora ulaze rješenja razlike plaće po nalogu poslova više složenosti od poslova na koje je službenik raspoređen, kao i odluke kojima se utvrđuje pravo na novčanu naknadu za izvođenje predavanja te predmetnih seminara?

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/14.

Sukladno članku 14. Kolektivnog ugovora za vrijeme korištenja godišnjeg odmora službeniku i namješteniku se isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad).

Pri tome u prosječnu mjesečnu plaću za prethodna tri mjeseca ulazi i plaća ostvarena temeljem naloga za obavljanje poslova više složenosti, ukoliko je službeniku ili namješteniku takav nalog izdan. Sve novčane naknade ulaze u prosjek za izračun naknade plaće za korištenje godišnjeg odmora, ako su kao naknada za rad državnog službenika odnosno namještenika isplaćeni od istog poslodavca.

Prijašnja tumačenja Kolektivnog ugovora ne mogu se primijeniti na sada važeći Kolektivni ugovor.

Čl. 48. st. 3.

Molimo tumačenje čl. 48. st. 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike. Naime, u konkretnom slučaju radi se o ortopedskom pomagalu za bebu. Prema preporuci ortopeda za bebu treba kupiti pomagala ortoze za stopala, s obzirom da ista od rođenja ima dijagnozu *pes equinovarus*. Doznake su na odobrenju u Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje i isti će sudjelovati u trošku s oko 1.500,00 kuna, a otac bi morao platiti 2.300,00 kuna. Liječenje bebe traje do 4. godine života i u prosjeku je potrebno kupovati 2 ortoze godišnje.

Stoga molimo tumačenje da li kod odobravanja pokriva troškova u navedenom i sličnim slučajevima, sukladno članku 48. st. 3. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, službenik i namještenik koji sudjeluje u trošku samo s dijelom ima pravo na naknadu troška za razliku cijene koju bi isti trebao platiti, a najviše do iznosa propisanog Kolektivnim ugovorom?

Smatramo da bi se navedeno trebalo tumačiti i definirati, jer bi se moglo dogoditi da za npr. trošak lijeka ili pomagala od 5.000,00 kuna, za koji Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje sudjeluje s 3.000,00 kuna, a potreban je osobi 2 puta godišnje, osoba izgubi pravo na pomoć jer joj je naknada isplaćena jednom u godini. Također, ima situacija u kojima Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje participira sa znatno manjim iznosima. Smatramo da je smisao navedenog članka pokriće lijekova, najviše do iznosa proračunske osnovice, koje ne bi trebalo ograničiti isplatom jednom godišnje.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 5/48 od 22. veljače 2019. godine i daje se dodatno tumačenje:

Tumačenje br. 8/48.

Pravo na pomoć radi pokriva troškova liječenja, odnosno pokriva troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova, koja pomagala i lijekovi su prema preporuci nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke za službenika i namještenika, dijete ili supružnika nužni i nenadomjestivi drugim odgovarajućim lijekom i pomagalom, odobrenim od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, službeniku i namješteniku nadoknađuje se trošak u visini plaćenog iznosa, a najviše do iznosa jedne proračunske osnovice jednom godišnje.

Navedena pomoć može se isplatiti jednom godišnje u iznosu najviše do jedne proračunske osnovice, neovisno o tome temeljem kolikog broja računa se ostvaruje ugovoreni ukupan iznos pomoći.

Čl. 38. st. 1. i 2.

Da li državni službenik, koji je radio 1 sat prekovremeno nakon odrađenog rada u turnusu, ima pravo na dodatak na plaću za taj sat rada i za rad u turnusu i za prekovremeni rad?

Primjer:

Službeniku je započeo turnus u 18:00 sati i traje do 6:00 sati slijedećeg dana (12 sati rada). Službenik je nakon odrađenog turnusa radio još jedan sat u vremenu od 6:00 do 7:00 sati. Pitanje je kako obračunati plaću za taj dodatni sat:

- kao prekovremeni rad za koji će službenik ostvariti pravo na uvećanje plaće od 50%

ili

- kao prekovremeni rad u turnusu za koji će službenik ostvariti pravo na oba dodatka (i za prekovremeni rad i za rad u turnusu)?

Pitanje se postavlja s obzirom da je Financijska agencija (FINA) upozorila na različito postupanje tijela državne uprave pri obračuna plaće pri konkretnoj situaciji.

U vezi navedenog upita Komisija daje slijedeće tumačenje:

Tumačenje br. 14/38.

Kako je člankom 38. stavak 1. i stavak 2. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisano da će se osnovna plaća službenika i namještenika uvećati za svaki sat rada i to za rad noću 40%, prekovremeni rad 50%, rad subotom 25%, rad nedjeljom 35%, rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs 150% i za rad u turnusu 5%, te da se dodaci iz stavka 1. ovoga članka međusobno ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni. Stoga će službenik ostvariti pravo na uvećanje za svaki sat prekovremenog rada (ako su ispunjeni uvjeti iz članka 38. stavak 10. Kolektivnog ugovora) i turnusa, kao i druga prava na uvećanje sata kako je to navedeno u gore opisanom članku.

**PREDSJEDNICA KOMISIJE
Josipa Rimac**

